”JAG ÄR DÅLIG PÅ DÅLIG STÄMNING”

Erik ”Jerka” Johansson var tidigt “en torsk för skratt” och för **Söndag** berättar han hur glädjen är ett sätt att fly mörkret.

– Jag börjar närma mig en ålder där jag förr eller senare kommer drabbas av sorg. Och just därför är det kanske bäst att garva när man kan, säger han.

Text: **Karin Herou** Foto: **Gustav Gräll**

En gaffeltruck skramlar förbi på gatan, den är lastad med revben och slaktavfall. På trottoaren kalasar en duva på en kabanoss och en påträngande doft av rökt kött ligger över Slakthusområdet.

Erik ”Jerka” Johansson är några minuter sen och låser stressat upp dörren till kontoret. Han sammanfattar morgonen i ett ord: Bebiskaos. Därefter går han rakt in och slår på kaffebryggaren.

Via tv-serien *Bonusfamiljen* har han blivit en symbol för varannan vecka-livet. På film gestaltar han det, på fritiden lever han det.

Är inte vitsen med skådespeleri att kunna bli en annan?

Erik ”Jerka” Johansson funderar, flyttar barnstolen som står vid bordet och passar samtidigt på att plocka några vissna blad från en pelargon. Han vattnar blomman när han ändå är igång.

– Visst finns det en växelverkan i min roll och mitt privatliv och ibland blir jag trött på det. Jag klär på ungar på morgonen och spelar sedan en scen där jag också klär på ungar.

Men, framhåller han, *Bonusfamiljen* har ändå en speciell plats hos honom.

– Det är mitt hjärtebarn. Jag vill göra den tills jag blir nittio, jag vill åldras med den. Jag och Vera (Vitali, reds anm.) har blivit supernära vänner och våra liv har flätats samman genom serien.

Han ler snett.

– Jag känner också att jag får ut alla mina dåliga sidor och förbjudna tankar via min karaktär Patrik. Han är en sämre version av mig, mer fyrkantig och med tråkig klädstil, och det gör mitt verkliga jag till den bättre versionen. Därför behöver jag ha honom med mig hela livet.

Hans frilanskontor i Slakthusområdet är ljust och fyllt av detaljer. I en kruka växer en liten ek, odlad från ett ekollon som hans dotter hittat och planterat. I bokhyllan står leksaker varvat med böcker och i fönstret en bild på barnen. Flera buntar oöppnade post-it-lappar vittnar om kommande projekt, idéerna saknas inte, men tiden.

Överlag återkommer han till begreppet tid, ur olika perspektiv.

– Jag har insett att allt handlar om att ha tid, och att försöka få mer tid.

Fakta
Namn: Erik Johansson.
Ålder: 42.
Gör: Skådespelare, manusförfattare och regissör.
Bor: Gamla Enskede i södra Stockholm.
Familj: Flickvän, tre barn.
Aktuell: I nya säsongen av *Bonusfamiljen* på SVT.

NYA DRÖMMAR FÖR MER TID. *Genom att regissera och producera själv hoppas Erik "Jerka" Johansson frigöra tid.*

Jag har insett att allt handlar om *att ha tid,* och att försöka få mer tid

Självporträttet

”Jag ser ut som en stor elak pojke i Alfons, en sån som slår Alfons på skolgården. Men visst är det ganska likt mig ändå?”

Han ser tiden i vardagen som en bristvara, men tycks också fundera över tiden i stort. Under intervjun nämner han två gånger att han passerat 40 och blivit en ”grinig gubbe som klagar på samtiden.” Och redan nu delar han in sitt arbetsliv i tioårsperioder, något som kanske är vanligare hos dem som summerar en lång karriär.

– Mellan 20 och 30 var jag astaggad och överlycklig att ha ett jobb som nyexad skådis. Mellan 30 och 40 jobbade jag så jäkla mycket att jag nästan tappade lusten. Jag bara köttade på, skaffade familj och försöka ha en karriär. Jag hann ingenting.

Han tystnar en stund.

– Allt handlade om att hålla igång på alla fronter och jag vågade inte tacka nej till jobb. Jag hade känningar av att vara på väg in i väggen. Jag har aldrig gått hela vägen och blivit utbränd, men jag har haft tillfällen när jag stått på scen med 500 pers i publiken och känt att jag tappat repliker. Jag har stått mittemot Robert Gustafsson och det har liksom bara svartnat några sekunder för länge.

– I efterhand ser jag att det var tydliga indikationer på att jag hade för mycket att tänka på. Det vill jag aldrig mer vara med om.

Och så landar han återigen i tankar om tid.

– Nu efter fyrtio känner jag att det är dags att varva ner och styra min egen tid mer. Det kanske låter tidigt men jag är inte sugen på att jobba ihjäl mig.

– Jag är ju egentligen en livsnjutare som är ganska lat och som helst vill vara ledig och ha det gott. Alltså, jag vill ju helst bara hänga med familjen, träffa kompisar, ta cykelturer och laga mat. Ha obegränsat med tid.

Har du en bättre balans i dag?

– Som skådis upplevde jag en frustration i att ständigt vara i händerna på någon annan. Därför ville jag steppa upp och skriva och regissera själv för att få mer makt över mitt eget liv.

Tidigare i år debuterade han som regissör och manusförfattare med den kritikerrosade tv-serien *Alla utom vi*. I huvudrollerna syntes Alba August och Björn Gustafsson.

– Jag hämtade mycket inspiration från mitt eget liv och relationerna runt omkring mig. Jag har ingen erfarenhet av IVF, men för mig är det mer en relationshistoria än ett fertilitetsdrama.

– Jag ville skriva om sånt som många kan relatera till, som när man har ett hektiskt liv och åker på spa för att fixa relationen. Det finns en stor press och allt handlar om när man ska ligga med varandra. Ska man göra det efter middagen? Eller direkt för att få det överstökat? Sånt fascinerar mig.

Han är uppvuxen i Gamla Enskede i södra Stockholm. Då, på 1980-talet, var det ett enligt Erik område med ”hippiekänsla”, där matlagen avlöste varandra.

På Erik Jerka Johanssons önskelista står ”soffpotatis-tid” högt.

Erik Johansson med Vera Vitali ”Bonusfamiljen”...

... och med Eva Röse i ”Maria Wern”.

DÅLIG PÅ ÅNGEST. *”Jag tänker att jag kanske flyr från ångest, mörker och depression, för det är jag jättedålig på”.*

När Erik Jerka Johansson skilde sig flyttade han tillbaka och konstaterar att platsen har förändrats. Nu står stadsjeepar som stora skalbaggar längs trottoarerna och studsmattor finns i varje trädgård.

– Jag bor i lägenhet men tittar ut på de fina husen och drömmer mig bort. Men jag har inte råd, ett ruckel i mina gamla kvarter går på 15 miljoner i dag.

Hans föräldrar separerade när han var tre år gammal men han beskriver utan tvekan barndomen som harmonisk.

– Mina föräldrar har alltid visat varandra respekt och har jobbat stenhårt för att vara överens. Jag har aldrig hört dem säga ett ont ord om den andre. Det är jävligt snyggt och något jag själv strävar efter.

Han debuterade som skådespelare i gymnasiet, men det var inget stort mörker som drev honom till scenen. Han snurrar vigselringen runt fingret och funderar ett varv.

– Om jag ska leka hobbypsykolog kanske jag skulle säga att det är en mellanbarnsgrej. Jag fick kriga lite om uppmärksamheten när min pappa skaffade en till kull barn. Det kanske är en av anledningarna till att jag sökte mig till skådespeleriet.

– Men framför allt handlade det om lust, jag var tidigt en torsk för skratt. Det finns ingen bättre känsla än att få folk att garva.

Hobbypsykologen i honom fortsätter resonemanget.

– Skulle jag gå i terapi, vilket jag aldrig gjort men tänker att jag borde, kanske jag skulle förstå att jag försöker fly från något genom att vara i skrattet.

Som vad?

– Jag tänker att jag kanske flyr från ångest, mörker och depression, för det är jag jättedålig på. Jag är dålig på dålig stämning, på konflikt och på sorg. Jag är livrädd för det. Jag börjar närma mig en ålder där jag förr eller senare kommer drabbas av sorg. Och just därför är det kanske bäst att garva när man kan.

Vikten av skratt och lusten till skådespeleriet lärde han sig av Gösta Ekman. I ett år gick Erik Johansson en magisterutbildning på Dramatiska högskolan med Ekman som lärare.

– Jag är uppvuxen med *Papphammar* och *Jönssonligan* och Gösta Ekman har alltid varit min husgud, mitt facit på hur jag vill leva mitt liv som skådis och konstnär. Han lärde mig att arbetslivet ska vara lustdrivet, men ärligt talat lärde jag mig mer hur man ska vara som människa än hur man ska vara som skådis av honom.

– Han är min målbild, en stilig farbror som är generös och mån om andra. Hans relation med Marie-Louise inspirerade mig, de var så lyckliga och de visade att man verkligen kan ha en rolig puttrig relation när som pensionär. Man behöver inte bara sitta och sura framför tv:n, liksom.

Intervjutiden är slut och kaffet står bortglömt, eventuellt aningen bränt, i bryggaren. Det stör honom inte och han tar en mugg med texten ”Top level dad”.

– Jag fick den av min tjej när hon berättade att hon var gravid. Och ja, jag kan ju bara hoppas att jag är en ”top level dad”, säger Erika ”Jerka” Johansson. □

Till sist tänker Karin:

Under fotograferingen har Erik ”Jerka” Johansson en fotomin där han vägrar le, eftersom han tycker att hans ögon då förvandlas till streck. Han stör sig på att vinden blåser och ger honom en ”Trump-frisyr”. Men han låter glad när han säger det och efterlämnar inte ett uns av dålig stämning.

Följ oss på Instagram! @aftonbladetsondag

4x saker som stör i samtiden

1 Stora jeepar i stan: ”När jag tittar in i stadsjeepar vill jag bara slita ner fönstret och fråga: Varför har du den här? I dessa tider när klimatet är prio ett och de bor i stan? Jeeparna är bara en kukförlängare och jag blir galen på dem”.

2 Vinstdrivande friskolor: ”Som pappa till tre barn som ska leva i skolans värld ser jag det som provocerande att det finns vinst att göra på barns skolgång.

3 Elsparkcyklar: ”Det är uttjatat, men stör mig något fruktansvärt. Jag läste en tweet av en rullstolsburen som inte kan åka på trottoaren längre. Akuten upptas också av fulla tonåringar som ramlat på elsparkcyklar. Bötfäll, eller ta bort”.

4 Rostad lök: ”Man kan inte beställa sushi längre utan att få rostad lök. Det känns så amerikanskt: man tar något gott och förstör det. Jag har börjat bli aggressiv när jag beställer för att förekomma problemet. Vill jag ha rostad lök kan jag beställa tunnbrödsrulle”.

5x senast jag ...

1 ... blev berörd: ”När jag såg filmen *Luca* med mina barn. Jag började fulgråta för att jag tyckte den var så fin. Jag upplevde att symboliken berättade hur vi behandlar flyktingar och främlingar.”

2 ... var stressad: ”När jag var på akuten med min åttaåring. Skriken som sitter i väggarna och blodiga barn, fan, det är hemskt på sjukhus. Men det gick bra för oss.”

3 ... träffade en kompis: ”När jag såg Sverige-Grekland på en sportbar. Skitmysigt, men en bedrövlig match. Det var ju Ukraina all over again.”

4 ... lagade min paradrätt: ”I somras på Gotland till familjen. Min morsa har en stor salviabuske i trädgårdslandet och det är så mysigt att kunna plocka en näve färsk salvia.”

5 ... förvånade mig själv: ”När jag gjorde en provfilmning härom dagen. Jag hatar det, men vet att det kan bli ett kanonjobb. Jag var helt inställd på att ställa in och förvånade mig själv när jag klarade av det.”

”Det finns ingen bättre känsla än att få folk att garva”.